

ПОДЕРВ'ЯНСЬКИЙ Лесь (Олександр Сергійович; 03. 11. 1952, Київ) — живописець, графік, сценограф, драматург. Син [Л. Міляєвої](#) та [С. Подерв'янського](#), онук [С. Міляєва](#), батько [А. Подерв'янської](#). Премія «Київська пектораль» (Київ, 1993, 1995). Приз Міжнародного театрального фестивалю «Kontakt-95» (м. Торунь, Польща, 1995). Член НСХУ (1980). Закінчив Київський художній інститут (1976; викладачі М. Стороженко, В. Чеканюк, Т. Яблонська). Стажувався в Платтвільському університеті (шт. Вісконсин, США, 1997). Від 1977 працював як живописець-станковист, монументаліст, сценограф в Україні, США, Канаді, Швеції, Німеччині. Основний стиль — фігуративний символізм. Його полотна з багатшаровим змістом і смислом схожі на давні фрески; їхня закодованість і загадковість хвилює. Твори вміщують калейдоскопічність та уривчастість глибинних знань і флер поверхових вражень. Автор робить змістові акценти живописними плямами, але іноді живопис захований за графічними, жорстко окресленими знаками. Художник не ігнорує кліпову свідомість сучасного глядача, й ритми екранної культури пульсують в картинах ненав'язливо, проте виразно. Оформив вистави: «Оргія» за Лесею Українкою (Театр на Липках, 1993), «Постріл в осінньому саду» за А. Чеховим (Експериментальний театр, 1994), «Павлік Морозов» (2011), оперу «Звірі» (2015; обидва — театр «Крот»; усі — Київ). Наприкінці 1970-х рр. почав писати п'єси, у яких змальовував проблеми радянського та пострадянського суспільства. У літературному доробку П. звертається до «низького» жанру, що довгий час мав статус контркультури. Лише в останні роки цей феномен зазнав перемін, пов'язаних із визнанням та остаточною легалізацією завдяки виданню текстів цих п'єс і постановкою вистав за ними.

Окремими виданнями вийшли: «Герой нашого часу» (Л., 2000; Х., 2010; 2015), «Король Літр», «Павлік Морозов», «Множення в умі, або Плинність часу», «Рух життя, або Динамо» (усі — Харків, 2010), «Африка. Сні» (2015), «ПЗТ» (2016), «Таинственный амбал» (2017), «Фаскінейшен оф зе івнінг» (2019), «Корова приходить опівночі» (2023; усі — Київ). Учасник всеукраїнських, всесоюзних та зарубіжних мистецьких виставок від 1976. Персональні — у Києві (1989, 1992, 1995 — 2 експозиції, 2010, 2013, 2019, 2021), Ерфурті (1990), Нюрнберзі (1991; обидва — Німеччина), Гетеборзі (Швеція, 1998), Стоктоні (шт. Каліфорнія), Вісконсині (обидва — США), Оттаві (усі — 1999), Луцьку (2019). Деякі роботи зберігаються в Національному художньому музеї України, Національному музеї «Київська картинна галерея», колекціях Українського культурного фонду, Міністерства культури та інформаційної політики України, НСХУ, галереях «Mercury Globe Ukraine» (усі — Київ), «Glasnost» (Нюрнберг), «Raissa» (Ерфурт), «Domino Gallery» (Гетеборг), зібранні Платтвільського університету, Міністерства культури та Співки художників РФ (обидві — Москва), Музеї мистецтв (Воронеж, РФ). Володар чорного поясу з карате, майстер кунг-фу.

Основні твори

«Самотність того, хто стріляє», «Художник та модель» (обидва — 1989), «Вальгала» (1990), «Трійка», «Getman» (обидва — 1991), «Юдиф та Олоферн» (1992), «Вершник», «Сулейман» (обидва — 1994), «Храм Януса» (1995), «Калігула», «Золото варварів» (обидва — 1998), «Воїн, смерть та диявол» (1999), «Солдат і відьма» (2001), «Конкістадори, які чекають на схід сонця» (2003), «Рожева курява» (2008), «Ніч конкістадорів», «Два бійці» (обидва — 2009), «Мусасі», «Зір і сприйняття. Книга вітру», «Удар води, що тече» (усі — 2012), «ВиПерДос» (2019), «Ще ближче» (2021).

Рекомендована література

1. Les Podervyansky: Каталог. 2003;
2. Герої. Dymchuk Gallery: Каталог. 2010;
3. Шлях Воїна. Dymchuk Gallery: Каталог. 2013;
4. Авраменко О. Шлях воїна, або Просто з'їже полотно очима // Шлях воїна: Каталог. 2013;
5. Прогулянка забороненими садами Йоамасала Хухіса з живописцем і майстром кунг-фу: Каталог. 2021 (усі — Київ).

[О. О. Авраменко](#)

Бібліографічний опис:

Подерв'янський Лесь / О. О. Авраменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881565>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).